

NYT PRODUKTIONSSKAB FOR SCENEKUNST VIL SKABE BEDRE RAMMER FOR KUNSTNERE OG PRODUCENTER

Der er behov for at skabe bedre vilkår for scenekunstnere i det frie felt, hvor kunstneren ofte er en enmandshær og der er et stort behov for produktionsbistand. Og arbejdsvilkårene som producent i scenekunstbranchen gør det svært at skabe længere samarbejder mellem producenter og frie scenekunstnere, hvor ambitionerne er store og driftsbevillingerne mindre og mindre. Et nyt produktionsfællesskab ved navn 'prfrm - produktion & formidling af scenekunst' vil forsøge at løse det problem.

Lad os starte med noget prosaisk: Scenekunstbranchen er en drømmefabrik og et magisk sted, men den er også et arbejdsmarked for mange mennesker, som hver dag forsøger at løse deres opgaver bedst muligt.

Som mange andre sektorer har det sine styrker og svagheder og en række strukturelle udfordringer såsom mange freelancere, korte projektansættelser, store arbejdsmængder og små økonomier. Og så er det et arbejdsmarked med stor ubalance mellem store teatre som landsdelsscener og scener med nationale opdrag og små teatre og frie scenekunstnere med projektbevillinger alene.

Der har været en bevægelse hvor dem, der har arbejdet som scenekunstproducenter for det frie felt søger mod institutionsteatre eller andre grene af scenekunstbranchen, hvor løn og arbejdsvilkår er bedre. Det er forståeligt nok, men ændrer ikke på at der er et stort behov for producentbistand til frie scenekunstnere, der både skal stå for den kunstneriske produktion, det administrative, kommunikative mm.

Der er i branchen en oplevelse af at mulighederne for produktionsbistand bliver indskrænket: Bevillingerne bliver mindre og mindre og det bliver sværere at opnå driftstilskud. Det stiller både kunstnere og producenter i en prekær situation, præget af korttidsansættelser der ikke nødvendigvis fører til et bæredygtige, længerevarende samarbejde, som ellers ville være gavnlig for dét det hele handler om: Kunsten.

Producenterne Amina Krohn Membar, Mikkel Søndergaard Kryger og Maja Bonde Holtze står bag det nye produktionsselskab. Om baggrunden for etableringen af **prfrm - produktion og formidling af scenekunst** fortæller de:

”Vi har stiftet denne virksomhed fordi vil oplever et hul i branchen. Vi har masser af kolleger blandt producenter, der yder en fantastisk indsats og som er branddygtige til deres arbejde. Så det er ikke fordi der mangler dygtige producenter, men der mangler strukturer der kan gøre erhvervet bæredygtigt i det frie felt.

Der er kommet en masse gode initiativer, og de seneste år er der sket en oprustning inden for producentfaget: Udviklingsplatformen for Scenekunst har været med til at sætte fokus på denne del af branchen. Sammen med DDSKS har de lavet Creative Producer-uddannelse og en række platforme og mødesteder for producenter. Og som følge af corona-krisen og nedlukningen blev der etableret et netværk af producenter, der førte til dannelse af en decideret brancheforening for scenekunstproducenter i Danmark, SPID.

Men en institution som Projektcentret i Dansehallerne, der kan hjælpe med det administrative men ikke yde decideret produktionsbistand, er nødt til at afvise kunstnere og slippe kunstnere, der har et par produktioner bag sig, men som endnu ikke har opnået driftstilskud. Der er et hul i branchen, hvor behovet for produktionsmæssig og administrativ bistand er stort.

De organisationer der er blevet etableret, er alt sammen gode tiltag, der har styrket branchen, fagligheden og netværket blandt producenter, men som i vores daglige arbejde har vi oplevet behov for mere. Derfor har vi stiftet **prfrm**.”

Et arbejdsfællesskab inspireret af kooperativtanken og medarbejderejede virksomheder

Mange der har arbejdet som freelancere eller i enkeltmandsvirksomheder kan nikke genkendende til billedet af, at det kan være en ensom hverdag. Det samme har de tre stiftere af **prfrm** oplevet. De fortæller:

”De er utrolig givende at arbejde med produktion af scenekunst og se alle de fantastiske forestillinger, man bidrager til kommer ud til publikum, men vi har alle oplevet at der mangler noget for at få det hele til at gå op. Den daglig sparring med sine fagfæller er et reelt savn, vi oplever. Vi har ’konkollegaer’ som stort set har forladt branchen, fordi det er så håbløst ensomt.”

Netop det forsøger **prfrm** at løse, ved at skabe direkte kollegafællesskab fremfor netværk; Nogle at løse opgaver sammen med, dele kontor og sparre med hinanden fremfor at andre producenter kun er noget man ser til netværksarrangementer et par gang i kvartalen. Kollegerne skal være en del af ens hverdag, og det er et kæmpe aktiv at være flere personer, der kender kunstnere og projekter indgående. Amina, Maja og Mikkel fortæller:

”Vi har drøftet hvordan virksomheden kan struktureres og vi er inspirerede af den nye bølge af kooperativer og medarbejderejede virksomheder. Virksomheder, hvor ledelse og fordeling af arbejdet foregår efter demokratiske principper, men som fungerer på markedsvilkår. Denne form for virksomheder har vist større produktivitet og større medarbejdertilfredshed fordi medarbejderne arbejder for sig selv og har stor indflydelse. Det er vi sikre på er det bedst fundament for at skabe godt samarbejde med kunstnere og teatre.”

Struktur som værn mod udsving i arbejdsmængder og brede opgaveporteføljer

Langt de fleste producenter, som ikke er tilknyttet institutionsteatre, arbejder enten freelance eller i deltidsstillinger for flere forskellige grupper og kunstnere.

For at kunne opretholde en rimelig indtjening kan man være bundet op på at arbejde på fire eller flere projekter på samme tid, og ofte med en bred opgaveportefølje. Maja, Mikkel og Amina fortæller:

”En kortlægning af producentens opgaver viser at de er så mangeartede og breder sig over så mange fagligheder, at man praktisk talt både skal have en kunsthøj skolebaggrund, samt være bogholder og jurist, kommunikationshøj og projektleder, fundraiser og lobbyist, HR-ekspert og scenetekniker på én om samme tid. Det er jo totalt urealistisk at tro at nogen kan løse alle de mange opgaver 100 % til perfektion og så på flere projekter på samme tid. Det er bredden simpelthen for stor til.

En forestilling har ofte en producent tilknyttet i et par måneders ansættelse i et forestillingsforløb, der kan strække sig over 1-2 år fra idéudvikling til den færdige forestilling. Over det forløb ændrer producentens opgaver karakter undervejs, og behovet for de forskellige fagligheder kommer i spil.

Derfor forsøger vi at have flere producenter knyttet på forestillingerne på samme tid, så den enkelte kan specialisere sig og vi kan varetage de forskellige funktioner, men til den samme pris som at have én producent på, så de små økonomier på scenekunstprojekterne ikke bryder sammen.”

Fordelingen af producentopgaverne mellem flere mennesker mindsker også risikoen for store opgavepukler, der kan gå ud over kvaliteten i arbejdet. Maja, Mikkel og Amina fortæller:

”Normalt når man sidder med en stor portefølje af projekter stiller det høje krav til planlægningen, hvor der nogle gange vil være store sammenfald i hvad de enkelte projekter kræver, og andre tidspunkter, hvor der er mindre aktivitet. Når man sidder med det som enkeltperson kan man blive nødsaget til at takke nej til mange opgaver, til tider have urealistisk meget arbejde og i andre periode slet ikke.

Dertil skal så også lægges den økonomiske usikkerhed, den konstante vekslen mellem kunstnere, man skal oparbejde et godt samarbejdsforhold til, og så det faktum, at der er sammenfald mellem alle projekternes deadlines, festivaler og open calls, der gør det stort set umuligt at nå det hele på én gang.

Derfor har det været vigtigt for os at finde en måde at mindske de udsving på, og det kan ske ved at gå flere sammen, koordinere og planlægge fremfor at løse opgaverne enkeltvis.

Hvis der er sammenfald mellem projekternes spidsbelastningsperioder, er der flere hænder til at tage fra. Og sker der noget væsentligt på hjemmefronten, er det også muligt at prioritere dette, velvidende at en kollega kan træde til og løse opgaven. Det skaber grobund for længerevarende samarbejder – og glade kunstnere og producenter. ”

FAKTA

prfrm – produktion og formidling af scenekunst blev stiftet af Amina Krohn Membar, Mikkel Søndergaard Kryger og Maja Bonde Holtze i slutningen af 2020.

De har alle tre en baggrund med produktion af scenekunst, PR og formidling både fra institutionsteatre, frie scenekunstnere og festivaler.

prfrm arbejder med kunstnere, teatre og scenekunstprojekter i hele landet, og har lige nu projekter i Jylland, på Fyn, Sjælland og i Hovedstadsregionen.

Læs mere på www.prfrm.dk

For spørgsmål og yderligere oplysninger kontakt: info@prfrm.dk